

МАКЕДОНИЯ

Листъ за политикъ и книжевностъ.

МАКЕДОНИЯ ще плаща единъ пътъ
една седмица, въ Сѣбота пѣ.
Цяла предплатена за години 4 бѣли
междоимѣна, а за шестъ месеца 2 и по-
дочина както въ Цариградъ тѣтъ и на
всѣкъ по сѣмъ.

Единъ листъ или 2 гроша.
Писма не освободени отъ пощенскъ пла-
тъ и паричани за отплати не съдруже-
ны съ предплатата не сѣ приематъ.

Всѣко поручаване и изискване, за тѣс-
но сѣ отнася до Македония, ще сѣ
отправя исклучително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

Подписка-та на спомоществованіа-та
става въ Цариградъ, въ Писаніето на вѣ-
стника, отъ редактора Одуна Кавіа въ блѣка-
джиятъ № 68, а по вземъ при отреденъ-
тъ настоятели, които отговарятъ за вѣ-
стника-то.

Статии и писма за обществени работъ
въ Македония сѣ безъ платѣ, стига са-
мо да сѣ събдени съ вѣрни подписи. За
частни известія плаща сѣ по гр. 2 за реда.

На настоятели сѣ устѣва по петъ
на сто отъ цѣлѣта на спомоществованіа-та,
като събератъ отъ три спомоществованіа на
горъ и ги издѣлжатъ.

Нашъ пѣщо за Священството и за Черквата ни.

Тукъ преди нѣколко седмици въ единъ
статійкѣ похъ изложилъ: «Достоинство и
уваженіе на священството ни», бѣхъ
говорилъ много за онова, за кое-то щѣ
и сега да говорѣмъ на читателитѣ, а осо-
бенно на ония, които сѣ зели длъжностъ-
та за устройството на черквата ни, на
кой-то сѣ най-много стои да викиятъ
дѣръ въ досегашній върежъ на черкватѣ,
та като отхвърлятъ онова, кое-то сѣ
было вредително, да наредятъ редъ, кой-
то да бѣде за ползъ на бѣднѣй пашъ
народъ.

Въ пачертаніето ни Уставъ ни не
можехъ да видѣмъ таково, което ще да
улучи за напредъ състояніето на чер-
кватѣ ни, и видѣхъ само единъ работы,
които сѣ ги имаше и до сега, и които
сѣ отнасятъ само върху заплати и не
знамъ какво ни издѣлжѣтъ; а онова за
коего трѣбваше най-първо да сѣ размы-
сли, като: какви священници да имаме
за напредъ; какви училища и какви чер-
ковни наредби, таково пѣщо, думамъ, нѣ
неможѣхъ, да видѣмъ въ реченіи У-
ставъ.

За туй народътѣ като избра и про-
води днесъ представители въ Цариградъ,
за да направятъ Уставъ-тъ, еходенъ съ
народното желаніе, мислѣмъ чи трѣбва съ-
мы единъ, священникъ бѣлъ или міра-
нинъ, кой-то е викиятъ по-отблизу въ
риботитѣ, които сѣ отнасятъ на черкватѣ,
да научѣна на представителитѣ-тъ, за
да не бѣ да остане нѣщо изгубено, ко-
ето може да ползува черкватѣ и наро-
дѣтъ. За туй и изъ, колкото сѣмъ раз-
брахъ, искаемъ да го изложѣмъ предъ че-
стното лице на представителскій съборъ,
квито и предъ сѣмъ изникнѣтъ читателѣ.

Нѣ на днешно время най-справедли-
во можемъ да кажемъ, чи священство-то
ни е въ най-низко състояние: онова съ-
словіе, което трѣбва да бѣде свѣтъ на
тъмнинѣ-тъ, и огледало на добринѣ-тъ;
онова съсловіе, кое-то трѣбва да бѣде
сѣмъ на мирѣ-тъ, учитель на правдѣ-тъ,
и пр. Наши-тъ черквы сѣмъ разстроены.
Наша-та вѣра е изскѣжала и нашій жи-
вотъ е стѣналъ единъ животъ, не отбе-
ри не съберѣ, животъ, който на ни-
каквѣтъ не може сѣ упрѣлици.

Нашитѣ черквы сѣмъ разстроены: За-
що-то въ тѣхъ нищо сѣ не върши спо-
редъ уставѣ-тъ на св. Отци и споредъ
св. Евангеліе, но сичко отива се напро-
тивъ тѣхъ. Сѣмъ върши по своеволие-то
сѣ; сѣмъ иска да заповѣда по свое-то
волюе; и черквата вибѣтъ напредъ—
назадъ отива; вмѣсто ползѣ, врѣлъ при-
носи, и вмѣсто задоволяваніе, отаршеніе
докорѣа. Съ единъ рѣчь, зашто ѣмъ има, и
за кой-тъ цѣлъ ѣмъ има, никой отъ насъ не
знае, нито иска да знае. Черква да е
така, да отиди въ пѣкъ, да запали единъ
свѣтъ, и да търти 5-6 стотинѣ кръста
на себе си, на туй то. А зашто пашъ
свѣтъ-тъ, зашто сѣ кръсти, не може ти каза.

Въ повече-то, нашанскы черквы да
вѣдѣнешъ, нема да намеришъ нѣщо, кое-
то ти задоволи и да ти направи съ
благодареніе да постоишъ и да послу-
шашъ божественѣ-тъ службѣ. Кандила,
аконѣ, свѣщници, сичко въ прахъ потъ-
нало. Евангеліе, апостолъ, книги ще на-
меришъ раскѣсени. Одѣжди, филоны, пе-
тържили, раскѣсени, удрѣсани, што да
ти е гнусъ да ги погледѣнешъ. Священ-
ници и което четѣтъ сами не разбирагъ,
а комо ли други да нѣмъ разбере. Тако-
во като проповѣдъ, като не знамъ какво,
то веки на странѣ да е, или и четеніе-
то нѣмъ не можешъ да слушаешъ. А зашто
бѣмъ туй тѣй. Защото грѣската патриар-
хѣны е докарала въ таково състояние.
Защото и нашитѣ гдишъ е гдишъ по

влѣхновеніе отъ грѣхѣтъ, и зашто-то
управленіето на черквитѣ ни е предаде-
но на хора не знамъ какви и пр.

Нашата вѣра е занежарена: зашто
сичко противъ Евангеліе-то сѣ върши.
Тамъ Евангелска проповѣдъ нема. Тамъ
вѣжкошно наставленіе нема. Тамъ свя-
щенникѣтъ не знае що е Евангеліе, ами
знае що е кырливъ требникъ. Тамъ той
не знае що е перо, ами знае що е ка-
дильницѣ. Тамъ той не знае... не знае
та не знае...

Да го попиташъ: що е свѣщенникъ?
Той ти казва чи сѣ вѣчалъ за еди кой-
си Еноріѣ. Да го попиташъ: кои сѣмъ
длъжноститѣ на свѣщенникѣтъ? Той ти
казва: длъжноститѣ му сѣмъ да расказва
на жени-ты, когы и какви боговици и
просорѣжи да месатъ за умрѣлѣ: когы
и како вѣно да донесѣтъ въ черквѣ: ко-
гы и каквѣ курбанѣ сѣ коли и др. Да
го попиташъ: що е Евангеліе той ще
ти покаже кырливѣтъ требникъ. Да го
попиташъ: що е проповѣдъ? Той ще ти
каже кадильницѣтъ и китѣ-тъ дѣто рѣ-
си. Той не знае, ни и не иска да знае
за повече и по-ново. И зашто не знае?
Защото на мѣлвното время той сѣ обо-
гѣтилъ, пашъ си имѣ, странѣ, която да
го поддѣржа имѣ, що му трѣбва нему да
сѣ труди за повече и по-ново? При туй,
ако сѣ покаже нѣкой съ мысли по-дру-
гы отъ неговѣтъ, той ще бѣде обезче-
стенъ, протестантъ и католикъ паречѣтъ.

Но ще рече нѣкой, чи наидъ свѣщен-
никѣтъ, пашъ черкватѣ нема ли община,
нема ли опредѣленъ хора, които да ѣмъ
управляватъ кѣмъ пашѣтъ на длъжноститѣ
имѣ? Тамъ неможъ нищо каза, зашто-то
не сѣмъ виждалъ още таквѣ управителѣ,
или такава община. Само сѣмъ виждалъ чи
пашъ управителѣ за: отъ кой поплъ колко
жѣлѣницѣ да земе; кому какво да сѣ да-
до или отчеме; който по-много дава по-
много да сѣ награждава; който по-мал-
ко дава по-много да му сѣ отнема и пр.
Защото предъ нашитѣ черковни управителѣ
най-много знае и най ученъ е оня, който
върши по духѣ-тъ на управителя си, и
който повечко му принася, па ако и да
е той недостоеенъ и за.... А нищо не
знае оны, който малко му принася и
който не прилѣга на неговѣтъ духъ. Ту-
ка по нѣмъ има попови, които сѣмъ сичкѣ-
тъ си простотіѣ, невѣжество и суевѣріе
имѣтъ приходъ по-10-15. хиляды гр. на
год. на когото не да дадѣшъ толкова
приходъ, сѣмъ надеждѣ да та просвѣщава
и да та управя въ спасителный пѣтъ,
ами да му дадѣшъ още толкова, само
да сѣмъ махне да та не заслѣпѣва, и да
та не вижѣва въ заблудѣный пѣтъ, кой-
то да ти сруполи въ ямѣтъ. Има пакъ
попове, които сѣмъ сиромашѣтъ си си-
лѣтъ да управя стадо-то си отъ вре-
дѣлѣны-ты пасища, и да го улажѣтъ
кѣмъ чистѣ и ползовѣтъ пашѣтъ, нѣ не
можѣтъ, зашто гласѣтъ имъ сѣ не чѣе,
на пѣкѣ не поносѣтъ, и зашто пѣр-
выты т. е. оны, които не искатъ добро-
то на стадо-то си, тѣ ги възпиратъ съ
своитѣ антипроповѣди, и не имъ даватъ
да говорѣтъ истинѣтъ. Отъ туй нашитѣ
животъ е станалъ не отбери не съберѣ
животъ. У насъ нѣма нѣщо което да сѣ
върши споредъ здравый разумъ, и спо-
редъ както го иска чѣлѣщина-та, ами
сичко сѣмъ нѣмѣтъ отива. Да ли не ви-
димъ нѣ чи черквитѣ ни сѣмъ разстро-
ены? Да ли не видимъ чи вѣрата ни е
на развалѣ? И да ли не видимъ чи на-
шій животъ е лошъ животъ? Мислѣмъ чи
има кой да види, чѣкъ до тамъ неще да
сѣмъ слабѣи, пѣ какво да сѣмъ стари, ко-
гыто интригѣтъ ни не оставѣтъ да погле-
димъ ямѣтъ въ кой-тъ вѣстоми, и да
подѣлѣваме за доброто си!

Старити отъ насъ (да ми прощаватъ)

държатъ сѣмъ у дѣла и бабѣ, кѣто сѣмъ
пѣтъ за тогѣтъ сѣ: какъ му вѣщо по-
ново, което той не е виждалъ у дѣла
си и у бабѣ си, той освѣтъ чѣ нема да
ти послуша, ами още ще та порече и
не знамъ каквѣтъ. Той не иска много у-
ченіе: не иска голѣмо образование, и ти
казва чи откажъ пѣтъ-тохъ учениѣ, и
Господъ си вѣдѣлъ берекѣта. Едно врѣ-
мя, казва той, двѣ пашѣ окъ брашно сѣмъ
ели нѣе, а сѣмъ е грошъ; пашѣ окъ вѣ-
но сѣмъ пѣли, а сѣмъ е грошъ, и не мо-
жѣтъ да сѣмъ отплатѣтъ. Той още не иска
поплѣтъ да му проповѣдва, ами иска по-
плѣтъ да бѣде като другѣтъ попове: да
знае да отчита, да знае да кади и пр.
Самѣмъ сѣмъ чѣвалъ отъ пѣкѣ изъ тѣхъ,
да ни казватъ: ти не трѣбва много да
знаешъ и да сѣмъ навѣдѣшъ; ти не щѣшъ
да останѣшъ гладѣнъ; кѣто сѣмъ върши
брашно-то ти, качи сѣмъ на конѣ си, на-
мѣтай торбѣ, чѣвалѣ, па тѣмъ на село,
проси, очѣтъ ти да сѣмъ отъ гѣмъ и др. т.

Среднитѣ, които на днешно время
обичатъ повече да знаѣтъ отъ старитѣ, и
които ужъ сичко разбрали, и тѣ не ис-
катъ да вържатъ изъ пѣтътъ, въ кой-то
ги води здравый разумъ и малкото-много
наука, кой-то сѣмъ имѣлъ честъ да нау-
чатъ, ами искатъ, но знамъ какъ да жи-
вѣжѣтъ, кѣто да сѣмъ отличаватъ отъ дру-
гитѣ помы на чѣлѣщѣтъ. Искатъ да
имѣ сѣмъ слагѣтъ хорѣта до земѣтъ; тоя
поплъ, ако му е комѣшиѣ, ако и да не е
вредѣнъ ни за гонѣдѣръ, той го значи-
чава; па оногова оня поплъ, ако му е
роднина, ако и да приноса вредъ на на-
родѣтъ, той го поддѣрѣа и поддѣржа. По-
па оногова оня поплъ, ако му дава не
знамъ какво, она да колюмъ омазѣ. Тѣй
вършатъ и сѣмъ сичкы други общинскы
работы.

Младитѣ пашъ поплѣтъ, като единъ още
глупави, и които мислѣтъ чи всичко
въркѣто сѣмъ яде; тѣ, думѣмъ, кѣто сѣмъ у-
чили въ училище отъ азбуки до табли-
цитѣ, па кѣто рѣкли чи сѣмъ ученѣ, и чи
сичко старо трѣба да сѣмъ отхвърла, сич-
ко напѣмъ вършатъ; вѣра искатъ да по-
познаватъ; черкватѣ сѣмъ кафеѣто мѣна-
ватъ; сговоръ за общо добро на сговоръ
за пѣмѣне прецрѣватъ и пр. И тѣхъ да
слушашъ, да видишъ какъ прѣзиратъ чер-
кватѣ; какъ сѣмъ присмѣватъ на поповѣ-
тъ; какъ сѣмъ поддѣрѣватъ съ кырливѣ-тъ
имѣ камиѣвки, и какъ укорѣватъ недо-
стоинството имѣ! А да сѣмъ мислѣтъ за-
што правѣтъ туй; да сѣмъ поплѣтъ зашто
черквата ни да е таквѣтъ, зашто поповѣтъ
ни да сѣмъ таквѣтъ, и зашто да сѣмъ кыр-
ливѣ камиѣвки-тъ имѣ, онова неимъ у
тѣхъ. Тѣ знаѣтъ да сѣмъ присмѣватъ, да
наимѣватъ кусурѣ и пр. а не знаѣтъ да
поправѣтъ злото, и да наредѣтъ живо-
тътъ си по честитѣ да бѣде!

Тѣ каратъ сичко по модѣ и цивили-
зѣциѣ?! Гонятъ Европѣтъ! Модѣ, дрѣ-
хы, обуѣи, сѣмъ европейско да бѣде. Сѣмъ
най-много ги глѣдашъ, кѣто сѣмъ зели теа-
трага на модѣ, и само съ тѣхъ сѣмъ ту-
ку хвалѣтъ: еди дѣ сѣмъ нѣе представихъ
„Геновѣкъ“; еди дѣ сѣмъ нѣе представи-
хъ ни не знамъ кой, пакъ какъ сѣмъ ѣмъ
прѣдставици, и за какво сѣмъ ѣмъ прѣдста-
вали и тѣ сами не можѣтъ ти обади. Тѣ
знаѣтъ чи модѣта е да сѣмъ представѣтъ
театра и не знамъ що. Училищата нѣмъ
неустроены, читалищата нѣмъ не заслу-
жѣватъ да сѣмъ наричатъ читалища, тѣ на-
пуснали тѣхъ, а отишле театра и не
знамъ що да прѣдставѣтъ! Сичкитѣ ни
работы и черковны и гражданскы сѣмъ кѣ-
то яви театра; сѣмъ день глѣдаше сѣмъ
шѣмъ и чѣмъ театра въ обществѣны-ты
си работы, а нѣе отивае други театра
да представѣтъ! Да ли не е сѣмъшно п
за облакѣнѣ, да глѣдашъ единъ народъ:
священството му цѣло сѣмъшно театро;

училищата му плачевно театро; рѣкодѣ-
ліеги и другѣтъ му запѣтъ за окаянѣнѣ
театра, а той не сѣмъ сѣмъ да ги усѣврѣше-
ствова, ами отишѣтъ да сѣмъ мѣмъ чѣмъ-
тъ театра да прѣдставѣва! Жално и за
оплакѣнѣ нѣщо! Българино! театро-то
дѣто го прѣдставѣвашъ, кой го е сѣмъ-
пилъ? Дрѣхѣтъ въ кой-то сѣмъ облакѣшъ,
кой ѣмъ е тѣкалъ? Сѣмъшѣта, които ти
сѣмъти (сперманѣе, зашто нѣо сѣмъ коба-
ри, неискѣны отъ нашѣ-тъ вѣнѣмъ свя-
щѣи), кой ѣмъ е правѣлъ? Ами само сѣмъ
тѣмъ три пѣтъ ли сѣмъ само прѣдставѣва
театро. Едно пѣщо дѣто го не е видѣлъ
нѣкой, какъ може да го прѣдстави дру-
гѣмъ? Изучи сѣмъ най-първо по-друго-то,
коего ти е по-пѣжѣно; нареди си рабо-
тытъ да ти служѣтъ по за въ ползѣ, па
кѣто сѣмъ удостоишъ за театро, то нема
да ти отбѣне. Я сѣмъ погледашъ въ коо
си положеніе!!!

Не тѣй, чѣдо духовно, не! Тѣй сѣмъ
не пѣрши работа, както ѣмъ нѣе вършитѣ.
Таквѣ животъ е горчивъ животъ. Намъ
ни не трѣбватъ театра, трѣбватъ ни у-
чилища; намъ ни не трѣбватъ модѣ, ами
ни трѣбва онова, което можѣтъ сѣмъ рѣ-
кѣтъ си и сѣмъ уѣмъти си, па ако искамо
по-добро, да сѣмъ трудѣмъ да го пости-
гѣмъ. Но ни трѣбва да сѣмъ присмѣваемъ,
не ни трѣбва да укорѣваемъ; не трѣбва
само отстранѣ да намѣрѣмъ кусурѣ и по
знамъ що, ами ни трѣбва да вършимъ
онова, което може да ни принесе пол-
зѣ. И въ обществѣнитѣ си работы ако
видѣмъ нѣщо безредѣно, трѣбва нѣмъ да
пѣлѣзимъ напредъ и явѣно да говорѣмъ
за сичко онова, което видимъ чи е пра-
во или криво. Хорѣта отъ мѣлѣнѣ по
земѣтъ; сребролюбѣтъ и оны, кой-то
е родѣнъ само за себе си, той отъ при-
сѣмъхъ не зѣла. Той прѣма да турѣ е-
дикъ лѣркѣ въ дѣмъ, па ако чи имѣло
сѣмъ нѣмъ и хиляди присмѣхѣ и укори.
Той е благодарѣнъ да бѣде сѣмъ както е
было па ты както щѣшъ му сѣмъ присмѣвай.

Нѣ да оставѣмъ тѣхъ на странѣ. Тѣ
както мислѣтъ, тѣй щѣтъ и да говорѣтъ;
както знаѣтъ тѣй щѣтъ и да вършатъ.
Мене ни е думѣта тука дай-много кѣмъ
общинѣ-тъ и кѣмъ представителскій-тъ
съборъ, чи трѣбва най-много да сѣмъ по-
трудѣмъ священството ни да бѣде свя-
щенство, достойно за звѣніе-то си, и у-
чилищата ни да сѣмъ улучшѣтъ, ако искаме
и нѣе да видимъ напредѣтъ си. (Нова)

Нѣщо за нравственѣ-то ни състояние и за училища-та ни

Като глѣда чѣмъ отъ нѣкое прѣме пасѣмъ
животѣнѣнѣни ни сичкитѣ стрѣжи изъ народѣ
ни сѣмъ голѣма радѣстъ сѣмъ испѣлѣ неговѣто
сърдѣе като познае и усѣти че то провѣхѣди
сѣмъ отъ туй че народѣтъ ни е дошѣлъ колко
годѣ до съзнаніе. Отъ съзнаніе на пошѣното и
нужното нашѣтъ почтенѣ общинѣ вѣмъ сѣмъ на-
учѣмъно трудѣтъ за распространѣніе на неучѣ-
мата нѣмъжду всичкитѣ стрѣжи на народа ни,
отъ съзнаніе че само образованіе-то е кой-то
ше ни пѣдѣдѣно прѣлъ лицѣто на другѣтъ съ-
сѣмъни нѣмъ народѣ дѣто нѣмъ отъ общинѣ-тъ
ни вѣмъ проводѣмъ да сѣмъ прѣготѣватъ учѣ-
ли и учитѣлѣ за по доброто и сѣмърѣнѣното
образѣваніе и възпѣтаніе на бѣлѣщитѣ мѣмъ
граждѣне и граждѣнкы; отъ съзнаніе че са-
мо като сѣмъ възлѣгѣмѣе уиѣствѣно що можемо
и вѣмъствѣно е дѣто нашѣтъ богатѣи и поучѣнѣ-
чкы трѣговѣци почѣмъа повече да жѣрѣвувѣтъ
за наукитѣ; а най сетѣне избѣрѣніе на прѣд-
ставитѣлѣтъ които ще рѣзгѣдаватъ народѣнитѣ
ни работѣ је ясно свѣдѣтелство че нашѣтъ на-
родъ је дошѣлъ до съзнаніе и чѣ је въ състо-
ніе да упрѣмъмъа сѣмъ народѣнитѣ си работѣ.

Но колко сѣмъ той разѣмъа отъ това кой-то
је явѣстина за разѣмъіе и похѣмъа, двоино и
троино би сѣмъ искѣрѣмъахъ ако би викиѣлъ по
лѣмъбѣно въ нравѣстѣниѣ ни напредѣтъ и ако би
испѣмъахъ по тѣмъ нравѣстѣно-то ни състояние;
той би сѣмъ тѣмъко наранѣлъ като види че нѣро-
дѣтъ ни, при вѣмъчѣмътъ ирѣчки които је напѣрѣ-
вилъ и прѣмъи кѣмъ напредѣмъуѣмъа, той стои
оше лѣмъчѣтъ отъ това състояние сѣмъ кой-то сѣмъ-
шо то (напредѣмъуѣмъа-то) ще може да му

Но да свържем за брочурата и протестът заедно със чина Интермедіата и другите вариации ядос и коварств на *Прометей* и на *Бомбеници*.

Мини-градъ, 9 Марта, 1871.

[illegible][illegible]

нары и когда тоже уязвимо лишь с
уязвим в Г. ный некий осеи с
говоря и признательности како то и
и сеготе смирности до отдален
Низвергу П. Костякову дымного от
де испоконны приди пазл севта, а бы
галь подтирал и толпил други како
ду то поминать, же, казано бы болю
тк подостати, как человек, той обаче
то утеша, и снискать дикловости сн,
савесто и сн утеша, до казано мети
слеси, обстоятельности и обидна, на
оникате, из како и жиняк и дикств
на сн постоит.

Низвергу ный кто снискать не досте

но не менше чим в останній з них, а навіть і більше. Найбільше ж це стосується тих, хто намагається вийти з України, щоб жити в чужині. Як правило, вони не мають ні грошей, ні знань, ні зв'язків, які б допомогли їм знайти роботу в чужині. Тому вони часто потрапляють в руки шахраїв, які пропонують їм роботу за велику суму грошей, але насправді це лише шахрайство. Вони втрачають гроші, а потім потрапляють в руки кримінальних елементів, які використовують їх для своїх цілей. Тому, якщо ви хочете виїхати з України, вам потрібно бути дуже обережним і не довіряти нікому, крім офіційних органів влади.

[illegible]

